

Zách Klára (Dr. Helyes Lászlóné)

*1937-ben született Szombathelyen
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 22/1960.*

1960 májusában tudományos gyakornokként került a Papíripari Kutató Intézet Feldolgozó Osztályára, ahol az ún. nemesített papírok gyártási technológiájával foglalkoztak. Az intézet kitűnő szakkönyvtárral, speciális műszerparkkal rendelkezett. Az eredmények publikálása, az önállóság elvárás volt. 1972-ig, a tudományos osztályvezetői kinevezéséig, bejárta a kutatói ranglétra összes fokát, miközben érdekes feladatok megoldásában volt része. 1969-ben jelentkezett hazai levelező aspirantúrára, a kísérleti munkát részben a munkahelyén, részben a Műegyetemen végezte. Az aspirantúra végbizonyítványt megszerezte, de a TMB-nél jóváhagyott alapkutatási munka befejezése objektív okokból nem sikerült. Ezidőben kezdődött a feldolgozóiparban egy nagy rekonstrukció, valamint a szolnoki állami nagyberuházás, ami sok kihívásokkal teli nagyon szép szakmai feladatot és a K+F munkásainak egy jó évtizedre szóló megbízást jelentett. Lehetőség volt fejlődésre, kreatív tevékenységre, valamint számos hazai és külföldi kutatóhely, társintézmény, egyetem, termelőüzem szakembereivel való együttműködésre. Kutatómunkájának jelentős része a pigmentes felületkezeléssel, valamint a papírgépen kívüli késes mázolási eljárással gyártott, fényes és matt felületű műnyomópapírok gyártásának hazai bevezetését szolgálta. 1971 és 1972 között két szemesztert töltött a Duissberg Gesellschaft ösztöndíjával a Darmstadti Műszaki Egyetemen, ahol lehetősége volt kutatói és oktatói munkára. Számítógépes tervezéssel sikerült olyan kísérleti programot megvalósítani, melynek eredményét a hazai mázoltkarton gyártás bevezetésében hasznosították.

Mindez jó előtanulmány volt a hajlékony késes mázolási technológiához, amivel a műnyomópapírokat gyártják. Részt vett a szolnoki szakemberek betanításában, a komplett technológia üzemi bevezetésében, a késztermékek minősítésében és a hazai nyomdákban történő próbanyomtatások kiértékelésében. A Szolnoki Papírgyár 1985-ben üzemszerűen megkezdte a műnyomópapírok gyártását. 1990-bn a PV Kereskedelmi Igazgatóság Export Osztályát szervezte meg. Innen ment nyugdíjba 1997-ben. Részt vett a felsőoktatásban is, oktatót a Budapesti Műszaki Főiskolán, rendszeresen vállalt konzulensi feladatokat a BME, az ELTE és a BMF diplomázói közül. Több mint 70 publikációja jelent meg hazai és külföldi szaklapokban. Három szolgálati szabadalom társszerzője. A Papíripari Kézikönyv szakterületéhez tartozó fejezeteinek szerzője. Hazai és nemzetközi konferenciákon több alkalommal tartott előadásokat.

Munkáját több alkalommal ismerték el minisztériumi kitüntetéssel, emellett szakmai díjakban is részesült. 1980-ban Eötvös Lóránd Díjat kapott.

Az **Egyetem Szenátusa aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki munkáját.